

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici Regularis Congregationis Lateranensis

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindelicorum

Cap. XX. Albertus morbo corripitur, suúmque prædicat obitum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

CAPUT XX.

*Albertus morbo corripitur, suumque
prædicit obitum.*

TAndem piissimus Albertus rectâ illa
via, per quam DEUS ipsum deduxit,
suum ut illi Regnum monstraret, in eâque
militia, in qua hætenus legitime certans,
à justo Iudice coronam justitiæ expecta-
verat, ad finem tendens, per jocum iden-
titem dictitabat, oleum suæ lucernæ con-
sumptum, suæque vitæ ellychnium ab-
sumptum esse, quod quidem nemo non
advertere poterat ex illo extraordinario
splendore, cuius supra meminimus, nec
non è nimio accelerandi desiderio ad in-
star illius, qui littori adstat expectans, do-
nec ad securum aliquem portum trajicere
queat: qui ubi ventum sibi propitium
sentit, in navem, quidquid charum habet,
ac pretiosum, transferre festinat, parvi vel
nihil faciens, quæ remanent, & itineri fa-
ciundo impedimento sunt. Talem pror-
sus se P. Albertus exhibebat imminente
ab hoc terreno littore, ab hoc mundi

N

Ocea-

Oceano ad Cœli portum, Superûmque
Regiam discessu.

Omniſus itaque ab ſe abdicatis, quæ
vel unico momento ab hoc tam felici, tot-
que votis expetito tranſitu remorari pote-
rant, dies noctesque non aliud magis cu-
rabat, quàm quî ſuas cogitationes, ſuum
fervorem, omniâque opera ſua collige-
ret, ceu ditiffimas pro DEI Regno merces
cœlo ſecum illaturus.

Interiùs tantùm non in cineres abibat,
exteriùs verò ſolitò Divini honoris, ac
charitatis proximi zelo languere videba-
tur, quibus etiam tandem ad extrema per-
ductus fuit. Siquidem mentis laborans
anxietate, & charitatis exæſtuans flammâ
ſemper ſui in conſpectu Domini ſtabat,
ut miſericordiam peccatoribus, veniâ-
que noxarum, quibus Divina Majeſtas of-
fendebatur, obtineret, probè conſcius,
quòd hunc in finem & pati, & mori in
cruce voluerit.

Sed ecce Albertus ita in DEI, proximi-
que obſequium animò promptus, ſubitò
hyemali aſperrimòque gelu, quo omnis

illa Regio quasi in glaciem indurescebat, occupatus, nocte quadam decimum octavum Januarii diem insequente sinistra valetudine correptus fuit, & ex Ecclesia in Cellam secedens ita frigore obriguit, ut illum ea nocte calefieri possibile non fuerit. Quare manè ad focum accedens, superveniente febris, cum omnium nostrum animus fuerit eum in lectum deducendi, ab suo fervore adactus ad Ecclesiam confueris orationibus, spirituque exercitando daturus operam, nobis insciis se contulit, inde ad Cellam reductus, in lectum præparatum probè, ut videbatur, calefactus incubuit: at nihil febris remisit, nec idcirco frigus abcessit, quippe, quod exangue illud corpus sui jam juris fecerit.

Ergo sequenti die, qui Sabbatinus erat, ex omnium consilio fuit in Valetudinarium translatus, ubi adhibitis fomentis aliisque remediis ipsi succursum fuit: cum vero ad locum infirmis deputatum deduceretur, obvios habuit binos adolescentes, qui ad Aram facienti suo ministerio assistere solebant, tum autem ipsi compa-

tiebantur: hos cernens, suaviter ad obse-
 vantiam DEI sanctæque Ecclesiæ præ-
 ceptorum adhortatus est, uti & ad Divi-
 num amorem, propter quem nullo tem-
 pore vel tales, vel etiam maiores animi
 corporisque dolores ipsis recusandi essent,
quoniam, aiebat, sunt illi quædam quasi
blandimenta, quibus JESUS fideles sibi ani-
mas ad se allicit, ceu quodam prægusto ter-
mentoribus illorum, quæ pro nobis in hac vi-
ta sustinuit. Subjunxit deinde eosdem
 confortans, quòd brevì hisce ærumnis ef-
 fet liberandus, *ab suo enim Conditor ex*
hujus mundi calamitatibus secuturo Mercu-
rii die se eruendum, interim verò pro se præ-
carentur. Quod ipsum ipso obitûs sui die
 P. Oeconoמו prædixit, Medicum advo-
 care volenti, verbis efficacibus subdens,
 quòd hoc nil aliud esset, quàm temporis
 jacturam facere, & nobilem illum virum
 sine justa causâ propter inutile corpus
 brevì vermium escam futurum inquieta-
 re. Supervenienti autem Priori, qui Me-
 dicum vocari statuit, dixit, *saltem pro tunc*
isthoc labore supersederet, se, si eius vocandi

tem-

tempus esset, jam moniturum: fortassis inde volens inferre, quòd tunc eum in manibus Medici spiritualis constitutum visuri essent, sacro Viatico communiendum. Sed tandem Obedientiæ se submittens, contentissimus ad omnia fuit, quæcunque tunc disponebantur.

CAPUT XXI.

Gravissimos dolores patitur.

AD innumeras gratias à Divina pietate huic humillimo & fidelissimo suo famulo concessas videbatur etiam adjungenda gratia Martyrii ab ipso tam ardentè desiderati, ut ob defectum Tyrannorum ipsemet durus semper ac sævus in corpus proprium multiplici afflictione, pluribusque tormentis extiterit. Verum ut & hujus coronæ aliquousque in Cælo particeps fieret, benignissimus Servator noster permisit, ut tanquam amicus suus amarum infirmitatis longè gravioris, quàm homo quispiam tolerare possit, hauriret calicem, Divinâ indubiè gratia ad-